

БЪЛГАРИЯ

Славянска повѣсть.

ОТЪ

Михаилъ Чайковски

(Саджкъ-Паша).

НЕЙКОВО.

Нейково е една страшна и прѣкрасна мѣстность, три часа далѣчь отъ Сливенъ, българскій рай, дѣто се намиратъ и дърветата и ябълкитѣ на Ева, както и не малко дяволи. Българитѣ казватъ, че тамъ е билъ ежцинскій рай, Божий рай, че Адамъ и Ева си сидѣли тамъ и си приказвали наедно за слава на Господа и за свое удоволствие, докхтъ не напакостилъ страшный Сатана, змѣйтъ съ ябълката, а щомъ като напакостилъ уфейкалъ и се скрилъ. Първата грѣмовна стрѣла на Архангелъ Михаила го поразила на ежщото това мѣсто, гдѣто сега е направено селото Нейково; Сатаната се въртялъ, съ ногтетѣ на краката си прѣхвърлялъ, разравялъ и копалъ прѣстѣта, а съ ногтетѣ на рхцѣтѣ си копалъ долини и патруивалъ гори; а нѣкъ Архангелъ Михаилъ все продължавалъ да стрѣля върху него. Сатаната се расплакалъ съ сълзи. Изъ земята, напоена съ горчивинитѣ на дяволекитѣ сълзи, бликнала студена вода отъ четиредесетъ пазора. Най-сетнѣ, като изговилъ пропасти и ридове, като патруивалъ гори и скали, Сатаната безпрѣстанно бягъ и съзииванъ отъ небесната картечница, управлявана съ окоето и дѣсницата на могщый Архангелъ, се заровилъ въ земята. Архангелтъ го патисналъ съ кракѣтъ си. Сатаната захвещалъ да рондъ дълбоки пеще-